

[Hans Hansen (Rørby).]

Begrundelse, men jeg vil være interesseret i at faa en anden, hvis den højtærede Handelsminister kan give en saadan.

Med Hensyn til Arbejdet i Roemarkerne og paa Fabrikkerne, ligger det, saa vidt jeg ved — det er en Betragtning, som ogsaa har været fremført under denne Forhandling — saadan, at der her er beskæftiget ca. 15 000 Arbejdere. Dette Arbejde er vel noget af det daarligst betalte, og Arbejderne skal være trænede Folk for at tjene en Dagløn ved det; da det er Sæsonarbejde, vil jeg tro, efter de Oplysninger, jeg har — jeg er selv Roedyrker, saa jeg ved, hvad jeg taler om —, at de tjener højst 1 000 Kr. for hver om Aaret. Med andre Ord, Arbejdslønnen kan højst anslaaes til ca. 15 Mill. Kr., og disse 15 Mill. Kr. maa Forbrugerne betale dyrt.

Vi kommer saa til den anden Side af Sagen, nemlig Begrundelsen for en saadan Lov af Hensyn til Forbrugerne. Vil man foretage en Opgørelse af, hvor meget Sukkeret er fordyret for Forbrugerne, kan det reelt bedst gøres ved, at man gaar ud fra Verdensmarkedets Pris paa Sukker. Jeg husker, at i 1934 oplyste den daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Hauge, som er Ordfører i Dag, at Prisen paa det dengang indkøbte Raasukker var 10 Øre pr. kg, og under Forhandlingerne blev det oplyst, at det kostede ca. 4 Øre i Fragt og Raffineringsomkostninger at faa det udenlandske Sukker raffineret paa danske Fabrikker, saaledes at Sukkeret stod Fabrikkerne i en Pris paa ca. 14 Øre pr. kg. Vi fastsatte dengang i Loven en Pris paa 38 Øre pr. kg. Ser vi nu paa, hvordan det ligger i Dag, maa vi prøve at finde Verdensmarkedets Pris, og jeg har prøvet paa at gaa det efter, og jeg har set i Dag i Noteringen i Bladet „Politiken“ og i „Børsen“, hvorledes Noteringerne ligger paa London og Hamborg Børsen.

Noteringen paa Raasukker er i London ansat til 11 $\frac{3}{4}$ Øre pr. kg, endda cif København, og Hamborg-Noteringen er for hvidt Sukker, altsaa Melis, 16 Øre pr. kg. Regner vi paa samme Maade som i 1934 med Raffineringsomkostninger og Fragt, kan vi regne med, at der i Dag skal tillægges 4 Øre til London-Noteringens Raasukkernotering, som er cif København. Det vil altsaa sige, at vi kan have det færdige Melis af indkøbt Raasukker til en Pris af 15 $\frac{3}{4}$ Øre pr. kg, og det falder nøje sammen med Hamborg-Noteringen, idet man noterer Sukkeret der til 16 Øre pr. kg Melis, endog frit leveret om Bord i Hamborg Havn. Det falder altsaa noget nær sammen. Vi kan saaledes

regne med, at Prisen paa indført Raasukker, raffineret paa danske Fabrikker, med betalt Fragt, vil komme til at udgøre 16 Øre pr. kg, altsaa for Melis.

Nu ser vi ved nærværende Lovforslag, at den stigende Kurve, som det ærede Medlem Hr. Løje talte om, er naaet til en Pris, som ganske vist først kan træde i Kraft til 1. Januar 1939, men som saa sikkert træder i Kraft for Forbrugerne, paa 41 Øre pr. kg. Man undser sig ikke ved at lave en Lov, hvor man fordyrer hvert kg Melis for Forbrugerne med 25 Øre pr. kg. Forbruget her i Landet er ca. 50 kg. pr. Individ om Aaret — det er et statistisk Tal, som kan slaas efter af enhver. Vi fordyrer altsaa hvert Kilogram med 25 Øre; for hvert Individ betyder dette en Fordyrelse af Sukkerforbruget paa 12—13 Kr. eller, om man vil, for en Familie paa 5 Medlemmer en Sukkerfordyrelse paa 60—65 Kr. om Aaret. Hele Landets Forbrug — vort Forbrug er, som bekendt, i Øjeblikket mægtig stort — er 188 Mill. kg, og paa det bliver der altsaa en Fordyrelse paa 46—47 Mill. Kr. om Aaret. Heraf faar Staten ifølge Finanslovforslaget 9,8 Mill. Kr. i Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker og i Tillægsafgift paa Sukker 8,5 Mill. Kr. Altsaa, Staten faar her 18,3 Mill. Kr. som Indtægt, medens Resten af Fordyrelsen, 46 Mill. Kr. minus 18,3 Mill. Kr., altsaa 27—28 Mill. Kr., virker som en direkte Foræring til dem, der dyrker den ene Procent af Landets bedste Jord.

Jeg vil gerne høre den højtærede Handelsminister give en Begrundelse herfor. Jeg hørte nu, det ærede Medlem Hr. Grønning talte om, at vi skulde oplagre Sukker for at faa Varer til at bytte med. Tror det ærede Medlem Hr. Grønning, at vi paa det Grundlag, som jeg her sagligt har gjort Rede for, naar vi kan købe Raasukker i Udlandet som Rørsukker til 11 $\frac{3}{4}$ Øre og have det til 16 Øre som færdig Melis paa Fabrikkerne, har den fjerneste Mulighed for til Fordel for Landets Befolkning at faa et Lager af Sukker til Bytte med andre Varer? Jeg synes, det ærede Medlem her kom langt ud i Urimelighed, der er slet ikke nogen Rimelighed i dette Forslag om en Oplagring af Sukker som et praktisk Middel til Varebytning.

Konklusionen bliver saa, at man kun vil sikre Prioritetsjerne. Det kan aldrig være en Arbejderregerings Mening, at den foreslaaede Ordning vil være til Fordel for de ca. 15 000 Lønarbejdere, som arbejder paa Fabrikkerne og i Roemarkerne. Det drejer sig kun om ca. 15 Mill. Kr. i Arbejds-